

ECLI:NL:RBMNE:2021:5498

Uitspraak delen

InstantieRechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak02-11-2021

Datum publicatie08-08-2022

Wat betreft de bezettingsgraad overweegt de rechtbank dat verweerder heeft erkend dat de inrichting van (dit deel van) het laadplein prematuur was. Daarom zijn de parkeerverbodsborden een paar huizen verderop in de straat weer weggehaald. Daardoor kunnen hier ook andere dan elektrische voertuigen weer parkeren. Voor zover eiser nog meent dat het besluit hem wegens het vervallen van parkeerruimte buitenproportioneel raakt, zijn deze twee parkeerplaatsen ook voor hem en zijn echtgenote in elk geval tijdelijk weer beschikbaar. Nu eiser zich realiseert dat het inrichten van meer laadpalen in de (nabije) toekomst waarschijnlijk onvermijdelijk is, ziet de rechtbank in de slecht onderbouwde bezettingsgraad thans geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit niet in stand te laten. Gezien de toekomstige ontwikkelingen richting meer elektrisch rijden en het gemeentelijk beleid, dat is gericht op schoon vervoer en een dekkende infrastructuur van laadpalen, zou dit voor eiser slechts zeer tijdelijk soelaas bieden omdat het concentratiebeleid als zodanig niet onredelijk is.

ECLI:NL:RBDHA:2021:932

Rechtbank Den Haag Zaaknummer AWB - 19 _ 2417

Datum uitspraak11-02-2021

Datum publicatie25-02-2021

3.1.

De bevoegdheid van verweerder om de parkeerplaatsen aan de openbaarheid te onttrekken, vindt haar grondslag in artikel 9 van de Wegenwet.

3.2.

Het is vaste jurisprudentie dat het bevoegd gezag bij de beslissing inzake de toepassing van artikel 9 van de Wegenwet beschikt over veel beleidsruimte, en dat de rechter zo'n beslissing dient te beoordelen aan de hand van de maatstaf of er strijd is met wettelijke voorschriften dan wel of de betrokken belangen zo onevenwichtig zijn afgewogen, dat niet in redelijkheid tot onttrekking kon worden overgegaan.

Voor het besluit tot onttrekking van een weg aan het openbaar verkeer hoeft geen dringende reden te bestaan.

...

3.4.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder bij het hanteren van de hem toekomende bevoegdheid, na afweging van alle in aanmerking te nemen belangen en in overeenstemming met geschreven en ongeschreven rechtsregels, in redelijkheid heeft kunnen komen tot het besluit om de parkeerplaatsen aan het openbaar verkeer te onttrekken.

Verweerder heeft voldoende gemotiveerd dat de belangen van de eigenaren zwaarder wegen dan de belangen van eiser. Het belangen van eiser is gelegen in de mogelijkheid om in buurt te kunnen parkeren. Verweerder heeft onderzoek verricht naar de parkeerdruk en dit heeft niet geleid tot de vaststelling dat de parkeerdruk toeneemt door de onttrekking van de parkeerplaatsen aan de openbaarheid. De hoeveelheid parkeerplaatsen neemt immers niet af. De bewoners die door het besluit op hun eigen parkeerplaats kunnen parkeren zullen immers in de regel daarvan gebruik maken en niet elders parkeren. Verweerder heeft erkent dat de onttrekking wel enige negatieve invloed heeft op de uitwisselbaarheid van de parkeerplaatsen, maar verweerder kon zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat deze invloed niet zodanig is dat dit leidt tot onaanvaardbare gevolgen voor de parkeerdruk.

ECLI:NL:RBOBR:2022:3922

Instantie Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak 15-09-2022

Datum publicatie 15-09-2022

Zaaknummer 21/3338T

Rechtsgebieden Omgevingsrecht

Bijzondere kenmerken Tussenuitspraak

Inhoudsindicatie

B&W van Eindhoven

6. Verweerder kan een omgevingsvergunning verlenen voor het afwijken van het bestemmingsplan, zolang dit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening (gelet op artikel 2.12, eerste lid, van de Wabo). De rechtbank onderzoekt of verweerder bij het gebruik van deze bevoegdheid alle ruimtelijk relevante aspecten in kaart heeft gebracht en die heeft meegewogen. Verweerder kan afwijken van het bestemmingsplan, maar is hiertoe niet verplicht. Hij kan kiezen, maar zal hierbij alle belangen moeten meewegen. In dat kader zal verweerder ook moeten kijken of bij de verlening van de omgevingsvergunning de belangen van derden niet onevenredig worden geschaad.

Inhoudelijke beroepsgronden

Eiseres stelt dat bij de berekening van de parkeerbehoefte het verlies van de 65 bestaande parkeerplaatsen ten noorden van de [adres] wordt vergeten. Op basis van toezeggingen mochten eiseres en de scholen erop vertrouwen dat de 65 openbare parkeerplaatsen in stand zouden worden gehouden. Eiseres wijst daarbij op het verkeersbesluit van 30 juni 2011 tot het realiseren en instellen van een tijdelijk openbaar parkeerterrein ten noorden aan de [adres] en het daaraan ten grondslag liggende advies 'mobiliteitsoplossing [adres]' van de Mobycongroep van 10 november 2010. Eiseres merkt in haar beroep op dat onduidelijk is of er al een verkeersbesluit is genomen om de 65 parkeerplaatsen te laten vervallen. Ter onderbouwing van deze beroepsgrond heeft eiseres een contra-expertise van Bureau Rapt van 30 mei 2022 overgelegd (contra-expertise). Hierin is aangegeven dat de parkeerplaatsen ten noorden van de [adres] veelal door personeel van de scholen wordt gebruikt. Als deze plaatsen vervallen, wordt de parkeerplaats bij de scholen gebruikt. Dat zal tot gevolg hebben dat de nu reeds bestaande parkeeroverlast en verkeersopstoppen bij het brengen en halen van leerlingen door busjes van leerlingenvervoer zullen verergeren.

Verweerder bevestigt dat in het bestreden besluit niet is besloten dat de tijdelijke parkeerplaatsen ten noorden van de [adres] vervallen. Dat is ook niet nodig volgens verweerder, omdat voor het doen vervallen van een tijdelijke parkeerplaats en het weghalen van de corresponderende verkeersborden geen verkeersbesluit nodig is. Verder is in het bestreden besluit (in het advies van de bezwaarschriftencommissie) verwezen naar het Mobiliteitsplan "Duurzaam bereikbaar Te Veld" opgesteld door Sweco in een rapport van 16 april 2021 (verder: het Mobiliteitsplan). Dit rapport maakt deel uit van de ruimtelijke onderbouwing en die maakt deel uit van de omgevingsvergunning.

In het verkeersbesluit van 30 juni 2011 wordt een opsomming gegeven van een aantal omstandigheden die leiden tot een parkeerverbod op de [adres]. Daardoor moeten auto's elders gaan parkeren en daarom wordt een tijdelijk parkeerterrein aan de [adres] gerealiseerd. Hierdoor kan de parkeerbehoefte van bezoekers en personeel van de scholen aan de [adres] opgevangen worden en kan de doorstroming van verkeer op de [adres] gewaarborgd blijven.

In het Mobiliteitsplan dat ten grondslag ligt aan de omgevingsvergunning staat niets over het vervallen van de tijdelijke parkeerplaatsen. Wel staat op pagina 42 en verder dat de parkeervoorzieningen bij de instellingen ten zuiden van de [adres] een punt van aandacht zijn en dat deze instellingen geen hinder mogen ondervinden van parkeren van bewoners of bezoekers met bestemming Buurtschap 't Veld.

Verweerder merkt terecht op dat een verkeersbesluit (als er al een verkeersbesluit zou moeten worden genomen voor het doen vervallen van parkeerplaatsen) niet kan worden gelezen in het bestreden besluit. De tijdelijke parkeerplaatsen waren er nog niet toen de bouwvergunningen voor de klinieken en de scholen werden verleend. De rechtbank ziet daarom geen aanleiding voor het oordeel dat door het vervallen van de tijdelijke parkeerplaatsen de scholen en klinieken

worden gebruikt in strijd met het Parapluplan. Het enkele vervallen van de 65 parkeerplaatsen wil nog niet zeggen dat de omgevingsvergunning is verleend in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Wel moet er worden voorzien in voldoende parkeergelegenheid voor de vergunde functies binnen de projectlocatie. Dat wordt hierna besproken.

Verweerder moet volgens de rechtbank wel rekening houden met de omstandigheid dat in 2011 is vastgesteld dat door de scholen ten zuiden van de [adres] sprake is van parkeeroverlast en een verkeersonveilige situatie en dat mede daarom is gekozen voor het realiseren van een tijdelijk parkeerterrein ten noorden van de [adres] om de parkeerbehoefte van bezoekers en personeel van de scholen aan de [adres] te ondervangen. Dit is letterlijk een van de beweegredenen voor het verkeersbesluit uit 2011. Deze omstandigheid moet verweerder betrekken bij de belangenafweging die ten grondslag moet liggen aan de verlening van de omgevingsvergunning om er zeker van te zijn dat de problemen uit 2011 niet terugkeren en de scholen en eiseres niet onevenredig worden benadeeld door de omgevingsvergunning.

Volgens de rechtbank is in de

Omgevingsvergunning en het onderliggende Mobiliteitsplan onvoldoende onderbouwd hoe en op welke manier rekening is gehouden met deze omstandigheid. Weliswaar wordt hierin aangegeven dat de parkeerbehoefte van Buurtschap 't Veld niet zal worden afgewenteld op de parkeerplaatsen bij de scholen en bij eiseres maar er staat niets in over de mogelijke terugkeer van de parkeerproblematiek van voor 2011 door het vervallen van de tijdelijke parkeerplaatsen. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat in 2011 en nu nog steeds sprake is van een parkeerverbod op de [adres] . Het bestreden besluit is op dit onderdeel onvoldoende gemotiveerd.